

32002L0053

L 193/1

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

20.7.2002

ДИРЕКТИВА 2002/53/ЕО НА СЪВЕТА
от 13 юни 2002 година
относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската Общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет,

като има предвид, че

- (1) Директива 70/457/ЕИО на Съвета от 29 септември 1970 г. относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове ⁽²⁾ неколкратно е изменяна ⁽³⁾ по същество. За да се постигне по-голяма яснота и рационалност, посочената директива трябва да бъде кодифицирана и систематизирана.
- (2) Производството на посевен и посадъчен материал заема важно място в селското стопанство на Общността.
- (3) Поради тази причина Съветът е приел директиви, отнасящи се съответно до търговията на семена от цвекло (2002/54/ЕО) ⁽⁴⁾, от фуражни култури (66/401/ЕИО) ⁽⁵⁾, от зърнени култури ⁽⁶⁾, на посадъчен материал от картофи (2002/56/ЕО) ⁽⁷⁾ и семена от маслодайни и влакнодайни култури (2002/57/ЕО) ⁽⁸⁾.
- (4) Необходимо е да бъде създаден общ каталог на сортовете. Този каталог може да бъде съставен само на основата на националните каталози.

- (5) Всички държави-членки трябва следователно да съставят един или повече национални сортови каталози, признати за сертифициране и търговия на тяхната територия.
- (6) Тези каталози трябва да бъдат съставени в съответствие с единни правила, така че признатите сортове да бъдат различни, стабилни и достатъчно хомогенни, и да бъдат със задоволителна стойност за отглеждане и използване.
- (7) Уместно е да се вземат под внимание международно установените правила за някои разпоредби, отнасящи се до признаването на сортовете на национално равнище.
- (8) За да се извършват изпитвания с цел признаване на даден сорт, трябва да се определят много единни критерии и минимални изисквания.
- (9) Разпоредбите, отнасящи се до времето, през което признаването на даден сорт трябва да остане валидно, до мотивите, поради които дадено признаване може да бъде оттеглено, и до практиките за сортоподдържане, трябва да бъдат стандартизирани и държавите-членки трябва да се информират една друга за признаването и оттеглянето на сортове.
- (10) Желателно е да се изработят правила по отношение допустимостта на наименованията на сортовете и размяната на информация между държавите-членки.
- (11) Посевният материал, обхванат от настоящата директива, трябва да бъде свободно пускан на пазара в рамките на Общността след вписването му в общия каталог.
- (12) На държавите-членки обаче трябва да бъде дадено правото да изразяват посредством специална процедура всякакви възражения към даден сорт.
- (13) Комисията трябва да публикува в *Официален вестник на Европейските общности*, серия „С“, сортовете, вписани в общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове.
- (14) Трябва да бъдат изготвени разпоредби за мерките за признаване еквивалентността на изпитванията и контрола на сортовете, извършвани в трети страни.

⁽¹⁾ Становище, представено на 9 април 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁽²⁾ ОВ 225, 12.10.1970 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 98/96/ЕО (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 27).

⁽³⁾ Виж приложение I, част А.

⁽⁴⁾ ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 12.

⁽⁵⁾ ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2298/66. Директива, последно изменена с Директива 2001/64/ЕО (ОВ L 234, 1.9.2001 г., стр. 60).

⁽⁶⁾ ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2309/66. Директива, последно изменена с Директива 2001/64/ЕО.

⁽⁷⁾ ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 60.

⁽⁸⁾ ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 74.

- (15) Правилата на Общността няма да се прилагат за сортове, посеви или посадъчният материал, за които е доказано, че са предназначени за износ в трети страни.
- (16) В светлината на научното и техническо развитие понастоящем е възможно да се селектират нови сортове чрез генетична модификация. Следователно когато се определя дали да се признават генетично изменени сортове по смисъла на Директива 90/220/ЕИО на Съвета от 23 април 1990 г. относно доброволното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда ⁽¹⁾, държавите-членки трябва да вземат под внимание всякакъв риск, свързан с тяхното доброволно освобождаване в околната среда. Освен това трябва да бъдат създадени условия, при които такива генетично модифицирани сортове се признават.
- (17) Търговията с нови хранителни продукти и нови хранителни съставки се регулира в рамките на Общността с Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Следователно е уместно държавите-членки също да вземат под внимание всички рискове за здравето, свързани с храните, когато се взема решение за признаване на дадени сортове. Освен това трябва да бъдат създадени условия, съгласно които тези сортове се признават.
- (18) В светлината на научното и техническо развитие трябва да бъдат въведени правила за приемане на химически третиран посевен и посадъчен материал.
- (19) От съществено значение е да се гарантира запазването на растителните генетични ресурси. За тази цел трябва да бъдат въведени условия, които да позволят, в рамките на законодателството в областта на търговията на посевен материал, съхранението чрез използване *in situ* на сортове, застрашени от генетично унищожаване.
- (20) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за уреждане на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (21) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно крайните срокове за транспониране на директивите, посочени в приложение I, част Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива се отнася до признаването за вписване в общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове на

⁽¹⁾ ОВ L 117, 8.5.1970 г., стр. 15. Директива, отменена с Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1).
⁽²⁾ ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.
⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

тези сортове от цвекло, фуражни култури, зърнени култури, картофи и маслодайни и влакнодайни култури, посевен или посадъчен материал от които може да бъде предлаган на пазара съобразно разпоредбите на директивите, отнасящи се съответно до търговията със семена от цвекло (2002/54/ЕО), семена от фуражни култури (66/401/ЕИО), семена от зърнени култури (66/402/ЕИО), посадъчен материал от картофи (2002/56/ЕО) и семена от маслодайни и влакнодайни култури (2002/57/ЕО).

2. Общият каталог на сортовете от земеделски растителни видове се съставя на базата на националните каталози на държавите-членки.

3. Настоящата директива не се прилага за сортове, посеви или посадъчният материал от които е доказано, че е предназначен за износ за трети страни.

Член 2

По смисъла на настоящата директива терминът „официални мерки“ означава мерки, които са взети:

- от държавни органи; или
- от всяко юридическо лице по публичното или частното право, което действа под отговорността на държавата; или
- в случай на подпомагачи дейности, също под контрола на държавата — от всяко физическо лице, което е официално определено за тази цел,

при условие че лицата, посочени в букви б) и в), не извличат лична изгода от такива мерки.

Член 3

1. Всяка държава-членка създава един или повече каталози за сортовете, официално признати за сертифициране и търговия на нейната територия. Всяко лице може да прави справка в каталозите.

2. В случай на сортове (самоопрашени линии, хибриди), предназначени единствено да бъдат компоненти за крайни сортове, то разпоредбите по параграф 1 се прилагат само дотолкова, доколкото посевният материал, който принадлежи към тях, ще бъде търгуван под техните наименования.

Условията, по силата на които разпоредбите по параграф 1 също се прилагат за други компонентни сортове, могат да бъдат определени в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2. Дотогава в случай на семена от житни култури различни от царевича, държавите-членки могат сами да прилагат тези разпоредби по отношение на други компонентни сортове относно посевен материал, предназначен за сертифициране на техните територии.

Компонентните сортове се означават като такива.

3. Държавите-членки могат да посочат, че признаването на сорт за вписване в общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове или в сортовия каталог на друга държава-членка е равнозначно на признаването за вписване в техните собствени каталози. В този случай държавата-членка се освобождава от задълженията, посочени в член 7, член 9, параграф 4 и член 10, параграфи 2—5.

Член 4

1. Държавите-членки гарантират, че даден сорт е признат само когато той е различим, стабилен и достатъчно хомогенен. Сортът трябва да бъде със задоволителни биологични и стопански качества.

2. Изпитване за биологични и стопански качества не се изисква:

- а) за признаването на сортове от зърнени растения, ако селекционерът декларира, че посевен материал от неговия сорт не е предназначен за производството на фуражни култури;
- б) за признаването на сортове, чиито посевен материал ще се търгува в друга държава-членка, която вече е признала сортовете от гледна точка на техните биологични и стопански качества;
- в) за признаването на сортове (самоопрашени линии, хибриди), които са предназначени да бъдат използвани единствено като компоненти за хибридни сортове, отговарящи на изискванията на параграф 1.

3. В случай на сортове, за които се прилага параграф 2, буква а), може да бъде решено, в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2, и доколкото тази мярка е оправдана в интерес на свободното движение на посевния материал в Общността, сортовете да докажат чрез съответно изпитване, че са подходящи за използването, за което са обявени. В такива случаи трябва да бъдат определени условията за изпитване.

4. В случай на генетично модифициран сорт по смисъла на член 2, параграфи 1 и 2 от Директива 90/220/ЕИО сортът се признава само ако са били взети съответни мерки за избягване рисковете за здравето на хората и за околната среда.

5. Когато посевният материал, получен от растителен сорт, е предназначен за храна или хранителна съставка, попадаща в обхвата на Регламент (ЕО) № 258/97, то тези храни или хранителни съставки не трябва:

- да представляват опасност за потребителя,
- да въвеждат в заблуждение потребителя,
- да се различават от храни или хранителни съставки, които са предназначени да заменят до степен, при която тяхната нормална консумация да бъде неблагоприятна за потребителя от гледна точка на хранителната стойност.

6. В интерес на запазването на растителните генетични ресурси, както е уточнено в член 20, параграф 2, държавите-членки могат да се отклоняват от критериите за признаване, посочени в първото изречение на параграф 1, доколкото са създадени специфични условия в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2, като се имат предвид изискванията на член 20, параграф 3, букви а) и б).

Член 5

1. Даден сорт се счита за различим, когато какъвто и да е произходът — изкуствен или естествен — от първоначалното изменение, от което той произхожда, той е ясно различим по една или повече важни характеристики от който и да е друг сорт, познат в Общността.

Характеристиките на даден сорт трябва да могат да бъдат точно признати и точно описани.

Сорт, познат в Общността, е всеки сорт, който в момента на надлежно внасяне на заявлението за оценка на сорта, е:

- или включен в Общия каталог на сортовете от земеделски или зеленчукови растителни видове, или
- без да е включен в един от тези каталози, е признат или представен за признаване във въпросната държава-членка или в друга държава-членка, или за сертифициране и търговия, или за сертифициране за други страни,

освен ако гореспомнатите условия не са изпълнени във всичките заинтересовани държави-членки, преди да бъде взето решение по заявлението за приемане на сорта за оценяване.

2. Даден сорт се счита за стабилен, ако след последователно размножаване или преразмножаване, или в края на всеки цикъл (когато селекционерът е определил специален цикъл за размножаване или преразмножаване) съответства на описанието на неговите основни характеристики.

3. Даден сорт се счита за достатъчно хомогенен, ако растенията, от които е съставен, с изключение на редки отклонения и предвид отличителните особености на възпроизводствените системи на растенията, са сходни или генетично идентични по отношение на съвкупността от характеристики, взети предвид за тази цел.

4. Биологичните и стопански качества на сорта се считат за задоволителни, ако сравнени с други сортове, включени в сортовия каталог на въпросната държава-членка, представляват със своите качества, взети заедно, поне по отношение на добива в даден район, ясно подобрение на отглеждането или на използването на реколтата, или на използването на продуктите, произлезли от дадената култура. Когато са налице други, по-важни характеристики, по-маловажните могат да бъдат пренебрегнати.

Член 6

Държавите-членки гарантират, че сортовете, произхождащи от други държави-членки, са подчинени на същите изисквания, по-специално по отношение процедурата за признаване, както тези, прилагани за местните сортове.

Член 7

1. Държавите-членки предвиждат, че признаването на сортовете се основава на резултатите от официалните изпитвания, по-специално от грунтовия контрол, обхващащи достатъчен брой характеристики, позволяващи сортът да бъде описан. Методите, използвани при определянето на отличителните белези, трябва да бъдат точни и надеждни. За да се установи различимост, грунтовият контрол включва поне наличните сравними сортове, познати в Общността по смисъла на член 5, параграф 1. За целите на прилагането на член 9 се включват други налични сравними сортове.

2. Съобразно процедурата, посочена в член 23, параграф 2, се определят, като се държи сметка за текущите научни и технически познания:

- а) минималните характеристики, обхващани при провеждането на изпитванията на различните видове;
- б) минималните изисквания за извършване на изпитването;
- в) необходимите условия за провеждане на грунтовия контрол за оценка на стойността за култивиране или използване, които могат да определят:

— процедурите и условията, съгласно които всички или няколко държави-членки могат да се споразумеят да включат в грунтовия контрол, като административна помощ, сортове, за които в друга държава-членка е било представено искане за признаване,

— условията за сътрудничество между властите на участващите държави-членки,

— влиянието на резултатите от грунтовия контрол,

— стандартите по отношение на информацията за грунтовия контрол за оценяване на стойността за култивиране или използване.

3. Когато е необходимо да се извърши изпитване на родителските компоненти за проучване на хибридите и синтетичните сортове, държавите-членки гарантират, че резултатите от изпитването и описанието на родителски компоненти, ако селекционерът така го изисква, се третира като поверителни.

- 4. а) В случай на генетично модифициран сорт, посочен в член 4, параграф 4, се извършва оценка на екологичния риск, еквивалентна на описаната в Директива 90/220/ЕИО.

- б) Процедурите, гарантиращи, че оценката на екологичния риск и други подходящи елементи е еквивалентна на посочената в Директива 90/220/ЕИО, се въвеждат по предложение на Комисията в регламент на Съвета с подходящото правно основание от Договора. До влизането в сила на този регламент генетично модифицираните сортове се приемат за включване само в националните каталози, след като са били признати за търговия в съответствие с Директива 90/220/ЕИО.

- в) Членове 11—18 от Директива 90/220/ЕИО не се прилагат за генетично модифицирани сортове след влизане в сила на регламента, посочен в буква б).

- г) Техническите и научни подробности по прилагането на оценката на екологичния риск се одобряват в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2.

- 5. а) Държавите-членки гарантират, че сорт, който е предназначен да бъде използван за целта, описана в настоящия параграф, се признава, само ако:

— храните или хранителните съставки вече са били разрешени в съответствие с Регламент (ЕО) № 258/97, или

— решенията за разрешаване, посочени в Регламент (ЕО) № 258/97, са взети в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2.

- б) В случая, описан във второто тире на буква а), се взимат под внимание критериите, посочени в член 4, параграф 5, и принципите за оценка, посочени в Регламент (ЕО) № 258/97.

- в) Техническите и научните подробности по прилагането на мерките, посочени в буква б), се одобряват в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2.

Член 8

Държавите-членки изискват при подаване на заявление за признаване на даден сорт заявителят да посочва дали сортът е бил представян за признаване в друга държава-членка, която е въпросната държава-членка и дали признаването е било дадено официално.

Член 9

1. Всяка държава-членка следи за официалното публикуване на каталог на сортовете, признати на нейната територия, и името на лицето или лицата, които отговарят за сортоподдържането. Когато няколко лица са отговорни за сортоподдържането, не е необходимо техните имена да бъдат публикувани. Когато имената не се

публикуват, в сортовия каталог се посочват органите, които разполагат със списъка с имената на лицата, отговорни за сортоподдържането.

2. Държавите-членки, доколкото е възможно, гарантират през време на признаването, че сортът е познат под едно и също наименование във всички държави-членки.

Ако е известно, че посевният или посадъчният материал от даден сорт се търгува в друга страна под различно наименование, то това наименование също се посочва в сортовия каталог.

3. Държавите-членки, като вземат под внимание наличната информация, освен това гарантират, че даден сорт, който не се различава ясно:

— от сорт, който преди това е бил признат във въпросната държава-членка или в друга държава-членка, или

— от друг сорт, който е бил оценен по отношение на различимостта, стабилността и хомогенността в съответствие с правилата, отговарящи на тези от настоящата директива, без обаче да е бил сорт, познат в Общността по смисъла на член 5, параграф 1,

носи наименованието на този сорт. Тази разпоредба не се прилага, ако това наименование въвежда в заблуждение или води до объркване относно въпросния сорт, или ако по силата на всичките разпоредби на съответната държава-членка относно наименованията на сортовете, други факти възпрепятстват неговото използване, или ако правата на трети страни пречат на свободното използване на това наименование във връзка с въпросния сорт.

4. Държавите-членки съставят досие за всеки признат сорт, което съдържа описание на сорта и ясно изложение на всичките факти, на които се основава признаването. Описанието на сортовете се отнася за растения, произведени директно от посевен или посадъчен материал от категорията „сертифициран посевен и посадъчен материал“.

5. Държавите-членки следят признатите генетично модифицирани сортове да са ясно посочени като такива в сортовия каталог. Те следят също всяко лице, което търгува с такива сортове, да посочва ясно в своя каталог по продажбите, че сортът е генетично модифициран.

6. По отношение на допустимостта на наименованието на даден сорт се прилага член 63 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (1).

Подробни правила за прилагане по отношение на допустимостта на наименованието на някои сортове могат да бъдат приети в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2.

(1) ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2506/95 (ОВ L 258, 28.10.1995 г., стр. 3).

Член 10

1. Всяко заявление или оттегляне на заявление за признаване на даден сорт, всяко вписване в общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове, както и всяко изменение към него, се съобщават незабавно на другите държави-членки и на Комисията.

2. За всеки нов признат сорт държавите-членки изпращат на останалите държави-членки и на Комисията кратко описание на неговите най-важни характеристики относно използването му. Тази разпоредба не се прилага в случай на сортове (самоопрашени линии, хибриди), предназначени единствено да служат като компоненти за крайни сортове. При поискване държавите-членки също така съобщават характеристиките, които позволяват сортът да се различава от други подобни сортове.

3. Всяка държава-членка предоставя на разположение на останалите държави-членки и на Комисията досиетата, посочени в член 9, параграф 4, отнасящи се за сортовете, които са признати или са престанали да бъдат признати. Обменяната информация, засягаща тези досиета, се третира като поверителна.

4. Държавите-членки гарантират, че до досиетата по признаването има достъп лично и изключително всяко лице, което е в състояние да докаже законен интерес. Тези разпоредби не се прилагат, когато информацията трябва да бъде третирана като поверителна по силата на член 7, параграф 3.

5. Когато признаването на даден сорт е отказано или отменено, резултатите от изпитванията се предоставят на разположение на лицата, засегнати от решението.

Член 11

1. Държавите-членки предвиждат, че признатите сортове трябва да бъдат поддържани в съответствие с приетите практики в областта на сортоподдържането.

2. По всяко време трябва да бъде възможно да се проверява сортоподдържането въз основа на записите, които се съхраняват от лицето или лицата, отговарящи за сорта. Тези записи обхващат също производството на всички поколения, предхождащи началния посевен или посадъчен материал.

3. Проби могат да се поискат от лицето, което отговаря за сорта. Такива проби могат, ако е необходимо, да бъдат взети официално.

4. Когато сортоподдържането се извършва в държава-членка, различна от тази, в която сортът е бил признат, заинтересованите държави-членки се подпомагат една друга административно по отношение на проверката.

Член 12

1. Признаването е валидно до края на десетата календарна година след признаването.

Признаването на сортовете от органите на бившата Германска демократична република преди обединяването на Германия е валидно най-късно до края на десетата календарна година след тяхното вписване в сортовия каталог, съставен от Федерална република Германия в съответствие с член 3, параграф 1.

2. Признаването на даден сорт може да бъде подновявано през определени интервали, ако този сорт все още се отглежда в размер, който оправдава това, или ако трябва да бъде запазен в интерес на съхраняването на генетичните растителни ресурси и доколкото предвидените изисквания за различимост, хомогенност и стабилност, или критериите, определени по силата на член 20, параграфи 2 и 3, все още са изпълнени. С изключение на случая на генетичните растителни ресурси по смисъла на член 20, заявленията за подновяване трябва да бъдат представяни не по-късно от две години преди изтичането на периода на признаване.

3. Периодът на валидност на признаването се удължава временно до вземането на решение по заявлението за подновяване.

Член 13

1. Държавите-членки гарантират, че всякакви съмнения, възникнали след признаването на даден сорт, относно оценката на неговата различимост или на неговото наименование по време на признаването се отстраняват.

2. Когато след признаване на даден сорт се установи, че условието за различимост по смисъла на член 5 не е изпълнено по време на признаването, то признаването се заменя с друго решение или в краен случай с отменяне, което съответства на настоящата директива.

По силата на това друго решение сортът, в сила от датата на неговото първоначално признаване, не се счита вече за сорт, познат в Общността по смисъла на член 5, параграф 1.

3. Когато след признаване на даден сорт се установи, че неговото наименование по смисъла на член 9 не е било допустимо, когато сортът е признаван, то наименованието се адаптира по такъв начин, че да съответства на настоящата директива. Държавите-членки могат да разрешат предишното наименование да бъде използвано временно като допълнително наименование. Подробни мерки, в съответствие с които предишното наименование може да бъде използвано като допълнително наименование, могат да бъдат определени в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2.

4. Редът и условията за прилагането на параграфи 1 и 2 могат да бъдат установени съобразно процедурата, посочена в член 23, параграф 2.

Член 14

1. Държавите-членки следят признаването на даден сорт да бъде отменено:

- a) ако се докаже при изпитването, че сортът вече не е различим, стабилен и достатъчно хомогенен;
- б) ако лицето или лицата, отговорни за сорта, го поискат, при условие че няма сортоподдържане.

2. Държавите-членки могат да отменят признаването на даден сорт:

- a) ако законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети в изпълнение на настоящата директива, не са спазени;
- б) ако по време на заявлението за признаване или по време на изпитването са предоставени неверни или измамни сведения по отношение данните, от които зависи официалното признаване.

Член 15

1. Държавите-членки следят даден сорт да бъде заличен от техните каталози, ако признаването на този сорт е било отменено или ако периодът на валидност на признаването е изтекъл.

2. Държавите-членки могат да определят за техните собствени територии срок за сертифицирането и търговия на семена и посадъчен материал най-късно до 30 юни на третата година след изтичане валидността на признаването.

В случай на сортове, изброени съгласно член 16, параграф 1 в общия каталог, посочен в член 17, срокът, който изтича последен измежду тези, които официално са дадени от различните държави-членки за признаване по силата на първата алинея, се прилага за търговия във всичките държави-членки, при условие че посевният или посадъчният материал от въпросния сорт не са били предмет на каквото и да е търговско ограничение по отношение на сорта.

Член 16

1. Държавите-членки гарантират, считано от датата на публикуването, посочено в член 17, че посевният материал от сортове, признати в съответствие с настоящата директива или в съответствие с принципите, съответстващи на тези от настоящата директива, не е предмет на каквото и да е търговско ограничение по отношение на сорта.

2. Дадена държава-членка може, ако подаде заявление, за което се прилага процедурата, определена в член 23, параграф 2 или член 23, параграф 3, в случай на генетично модифицирани сортове, да получи разрешение да забрани употребата на сорта на цялата или на част от нейната територия, или да определи подходящи условия за отглеждане на сорта и в случая, предвиден в буква в), условия за използване на продуктите, които произлизат от отглеждането на този сорт:

- a) ако се установи, че отглеждането на сорта може да навреди от фитосанитарна гледна точка на отглеждането на други сортове или видове, или

б) ако се установи, че на базата на официалния грунтов контрол, извършен в кандидатстващата държава-членка, при прилагане на член 5, параграф 4, сортът в нито една част от нейната територия не дава резултати, съответстващи на тези, получени от сравним сорт, признат на територията на тази държава-членка, или когато е известно, че поради своята природа или категория сортът не е подходящ за отглеждане в нито една част от нейната територия. Заявлението се подава преди края на третата календарна година, следваща признаването.

в) когато има уважителни доводи, различни от вече посочените или които биха могли да бъдат представени по време на процедурата, посочена в член 10, параграф 2, да се счита, че сортът представлява риск за здравето на хората или за околната среда.

Член 17

Комисията, въз основа на информацията, предоставена от държавите-членки и постепенно с постъпването ѝ, осигурява публикуването в серия „С“ на *Официален вестник на Европейските общности*, под заглавието „Общ каталог на сортовете от земеделски растителни видове“, на всички сортове, чиито посевен и посадъчен материал в приложение на член 16 не е подложен на никакви ограничения за търговия по отношение на сорта, както и на информацията, предвидена в член 9, параграф 1, касаеща лицето или лицата, отговорни за сортоподдържането. Публикацията посочва държавите-членки, които са получили разрешение по силата на член 16, параграф 2 или член 18.

Тази публикация обхваща сортовете, за които е бил приложен определен период в съответствие с член 15, параграф 2. Посочва се продължителността на периода и евентуално държавите-членки, за които този период не се прилага.

Кратко допълнение към публикацията ясно посочва сортовете, които са били генетично модифицирани.

Член 18

Ако се установи, че отглеждането на даден сорт, включен в общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове, може да навреди в дадена държава-членка от фитосанитарна гледна точка на отглеждането на други сортове или видове, или да представлява риск за околната среда или за човешкото здраве, то при подаване на заявление тази държава-членка може да получи официално разрешение съобразно процедурата, посочена в член 23, параграф 2 или в член 23, параграф 3, и в случай на генетично модифициран сорт да забрани пускането на пазара на посевен или посадъчен материал от този сорт на цялата или на част от своята територия. Когато съществува непосредствена опасност от разпространение на вредители или непосредствена опасност за човешкото здраве или за околната среда, тази забрана може да бъде наложена от заинтересованата държава-членка от момента на подаване на нейното заявление до момента на вземане на окончателното решение. Това решение се взема в срок от три месеца в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2 или в член 23, параграф 3, ако се касае за генетично модифициран сорт.

Член 19

Когато даден сорт престане да бъде признаван в държавата-членка, която първоначално го е признала, една или повече от останалите държави-членки могат да продължат да признават този сорт, при условие че изискванията за признаване продължават да бъдат спазвани на тяхна територия и че сортоподдържането остава осигурено.

Член 20

1. Специфични условия могат да бъдат установени съобразно процедурата, посочена в член 23, параграф 2, за да се държи сметка за развитието на положението по отношение условията, при които химически третираният посевен материал може да бъде търгуван.

2. Без това да засяга разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1467/94 на Съвета от 20 юни 1994 г. относно съхраняването, характеризирането, събирането и използването на генетични ресурси в земеделието⁽¹⁾, специфични условия се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2, като се държи сметка за развитието на положението по отношение съхраняването *in situ* и за трайното използване на генетичните ресурси на растенията посредством производство и търговия на посевен материал от начални видове и сортове, които са естествено адаптирани към местните и регионалните условия и са заплашени от генетична ерозия.

3. Специфичните условия, посочени в горния параграф 2, включват по-специално следните точки:

а) началните видове и сортове се признават в съответствие с разпоредбите на настоящата директива. Процедурата за официално признаване държи сметка за характеристиките и специфичните изисквания относно качеството. В частност резултатите от неофициални тестове и познания, придобити на базата на практическия опит по време на отглеждането, възпроизводството и използването, и подробните описания на сортовете и техните съответни наименования, съобщени на заинтересованата държава-членка, се взимат под внимание и ако са убедителни, водят до освобождаване от изискването за официално изпитване. Веднъж признат, такъв начален вид или сорт трябва да бъде посочен като „сорт за съхранение“ в общия сортов каталог;

б) подходящи количествени ограничения.

Член 21

Специфични условия могат да бъдат определени в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2, за да се държи сметка за развитието в областта на запазването на генетичните ресурси.

⁽¹⁾ ОВ L 159, 28.6.1994 г., стр. 1.

Член 22

1. По предложение на Комисията Съветът определя с квалифицирано мнозинство дали:

- а) официалните изпитвания на сортове, извършени в трета страна, дават същите гаранции като изпитванията, предвидени в член 7 и извършвани в държавите-членки;
- б) проверките по отношение на практиките за сортопошържане, извършвани в третата страна, дават същите гаранции като извършваните от държавите-членки.

2. Параграф 1 се прилага и за всяка нова държава-членка от датата на нейното присъединяване до датата, на която тя трябва да въведе в сила законовите, подзаконовите или административните разпоредби, необходими за да съответстват на разпоредбите на настоящата директива.

Член 23

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по семена и посадъчен материал за земеделие, градинарство и горско стопанство, учреден с член 1 от Решение 66/399/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾.

2. Когато е направено позоваване към настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, посочен в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на един месец.

3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

4. Комитетът приема свой вътрешен правилник.

Член 24

При спазване на разпоредбите на членове 16 и 18, настоящата директива не засяга разпоредбите от националните

законодателства, обосновани от съображения за защитата здравето и живота на хората и животните или здравето на растенията, или за закрила на индустриалната и търговската собственост.

Член 25

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията информира за това останалите държави-членки.

Член 26

1. Директива 70/457/ЕИО, изменена с директивите, посочени в приложение I, част А, се отменя, без това да засяга задълженията на държавите-членки по отношение на крайните срокове за транспониране на посочените директиви, определени в приложение I, част Б.

2. Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата за съответствие, представена в приложение II.

Член 27

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден от датата на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности.

Член 28

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 13 юни 2002 година.

За Съвета

Председател

M. RAJOY BREY

⁽¹⁾ ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2289/66.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ А

ОТМЕНЕНА ДИРЕКТИВА И НЕЙНИТЕ ПОСЛЕДВАЩИ ИЗМЕНЕНИЯ

(посочени в член 26)

Директива 70/457/ЕИО (ОВ L 225, 12.10.1970 г., стр. 1)	
Директива 72/274/ЕИО на Съвета (ОВ L 171, 29.7.1972 г., стр. 37)	само по отношение на позоваванията на Директива 70/457/ЕИО в членове 1 и 2
Директива 72/418/ЕИО на Съвета (ОВ L 287, 26.12.1972 г., стр. 22)	само член 7
Директива 73/438/ЕИО на Съвета (ОВ L 356, 27.12.1973 г., стр. 79)	само член 7
Директива 78/55/ЕИО на Съвета (ОВ L 16, 20.1.1978 г., стр. 23)	само член 6
Директива 79/692/ЕИО на Съвета (ОВ L 205, 13.8.1979 г., стр. 1)	само член 3
Директива 79/967/ЕИО на Съвета (ОВ L 293, 20.11.1979 г., стр. 16)	само член 2
Директива 80/1141/ЕИО на Съвета (ОВ L 341, 16.12.1980 г., стр. 27)	само член 1
Директива 86/155/ЕИО на Съвета (ОВ L 118, 7.5.1986 г., стр. 23)	само член 5
Директива 88/380/ЕИО на Съвета (ОВ L 187, 16.7.1988 г., стр. 31)	само член 6
Директива 90/654/ЕИО на Съвета (ОВ L 353, 17.12.1990 г., стр. 48)	само по отношение на позоваванията на Директива 70/457/ЕИО в член 2 и приложение II, I), 6)
Директива 98/95/ЕО на Съвета (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 1)	само член 6
Директива 98/96/ЕО на Съвета (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 27)	само член 6

ЧАСТ Б

КРАЙНИ СРОКОВЕ ЗА ТРАНСПОНИРАНЕ В НАЦИОНАЛНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

(визирани в член 26)

Директива	Краен срок за транспониране
70/457/ЕИО	1 юли 1972 г. ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/ЕИО	1 юли 1972 г. (член 1) 1 януари 1973 г. (член 2)
72/418/ЕИО	1 юли 1972 г. (член 7)
73/438/ЕИО	1 юли 1974 г. (член 7)
78/55/ЕИО	1 юли 1977 г. (член 6)
79/692/ЕИО	1 юли 1977 г. (член 3, параграф 9) 1 юли 1982 г. (други разпоредби)
79/967/ЕИО	1 юли 1982 г. (член 2)
80/1141/ЕИО	1 юли 1980 г. (член 1)
86/155/ЕИО	1 март 1986 г. (член 5)
88/380/ЕИО	1 януари 1986 г. (член 6, параграфи 5 и 6) 1 юли 1990 г. (други разпоредби)
90/654/ЕИО	
98/95/ЕО	1 февруари 2000 г. (Поправка, ОВ L 126, 20.5.1999 г., стр. 23)
98/96/ЕО	1 февруари 2000 г.

⁽¹⁾ За Дания, Ирландия и Обединеното кралство — 1 юли 1973 г.; за Гърция — 1 януари 1986 г.; за Испания — 1 март 1986 г., и за Португалия — 1 януари 1989 г. за специфични видове, предвидени в директивата за търговия със семена от фуражни култури — *Lolium multiflorum* Lam, *Lolium perenne* L. и *Vicia sativa*, L. и директивата за търговия със семена от зърнени растения — *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa*, *Triticum aestivum* L. emend. Fiori и Paol, и *Trisicum durum* Desf. *Zea mays* L., и 1 януари 1991 г. — за други видове, предвидени в настоящата директива.

⁽²⁾ За Австрия, Финландия и Швеция — 1 януари 1995 г.

Все пак:

- Финландия и Швеция могат да забавят най-късно до 31 декември 1995 г. прилагането на техните територии на настоящата директива по отношение на пускането на пазара на техните територии на посевен материал от сортове, изброени в техните национални сортови листи от земеделски растителни видове и от зеленчукови растителни видове, които не са официално признати съобразно разпоредбите на настоящата директива. Няма да бъде позволено посевният материал от такива сортове да бъде пускан на пазара на територията на другите държави-членки през този период.
- Сортовете от земеделски и зеленчукови растителни видове, които към датата на присъединяване или впоследствие са вписани както в националните каталози на Финландия и Швеция, така и в общите каталози, няма да бъдат предмет на каквито и да е търговски ограничения по отношение на сорта.
- През периода, посочен в първата точка, тези сортове в съответните национални каталози на Финландия и Швеция, официално признати съобразно разпоредбите на гореспоменатата директива, ще бъдат включени в общия каталог на сортовете от земеделски или зеленчукови растителни видове, съответно.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО

Директива 70/457/ЕИО	Настояща директива
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2	Член 1, параграф 2
Член 22	Член 1, параграф 3
Член 2	Член 2
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 1а	Член 3, параграф 2
Член 3, параграф 2	Член 3, параграф 3
Член 3, параграф 3	Член 3, параграф 4
Член 3, параграф 4	Член 3, параграф 5
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9	Член 9
Член 10	Член 10
Член 11	Член 11
Член 12	Член 12
Член 12а	Член 13
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15	Член 16
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	Член 17
Член 19	Член 18
Член 20	Член 19
Член 20а	Член 20
Член 21, параграф 1	Член 22, параграф 1
Член 21, параграф 3	Член 22, параграф 2
Член 23	Член 23, параграфи 1, 2 и 4
Член 23а	Член 23, параграфи 1, 3 и 4
Член 24	Член 24
Член 24а	Член 21
—	Член 25 ⁽¹⁾
—	Член 26
—	Член 27
—	Член 28
—	Приложение I
—	Приложение II
—	

(¹) 98/95/ЕО, член 9, параграф 2 и 98/96/ЕО, член 8, параграф 2.